

Schriftlezing: Lukas 1:46-56 Tekst: Lukas 1:54-55
Thema: Gods trouw blijkt. Zingen: Ps. 135:2 en 8,
Ps. 79:4, [Rondom de doop: Ps. 87:4, 134:3 en
105:5], Gez. 2: 1,3 en 7, Ps. 111:3 en 5, Gez. 3:2

Hoofdpunten van de preek

Maria zingt haar loflied op God. Hij heeft grote daden gedaan, niet alleen voor haar persoonlijk, maar ook voor heel Israël.

‘Het opnemen voor’

God heeft het voor Israël opgenomen. Het volk is kwetsbaar en altijd in gevaar.

Wat Israël vooral zwak maakt is haar voortdurende neiging om hulp te zoeken op het verkeerde adres: afgoden en andere machten. Israëls zonde riep Gods toorn op.

Toch gaat God door. Hij neemt het voor Zijn knecht Israël op! Maria zingt dit lied met Israëls Zaligmaker in haar buik. Hij zal Zijn volk zalig redden van hun zonden zodat Israël weer knecht van God zal zijn.

Wij zijn Israël niet! Maar, met Israël zijn we opgenomen in Gods verbond. We behoren Hem toe. Onze doop benadrukt dit. God zegt ‘u bent van Mij’ en Hij belooft het voor ons op te nemen, zodat wij Hem zullen dienen.

‘Door aan Zijn barmhartigheid te denken’

Maria weet hoe en waarom God het voor ons opneemt: ‘door aan Zijn barmhartigheid te denken;’

Barmhartigheid = verbondstrouw. God denkt altijd aan Zijn trouw. Hij heeft Zich voor eens en altijd verbonden aan Zijn knecht.

Wat er ook gebeurt. Israëls geschiedenis is roerig en haar zonde is groot, maar God blijft trouw aan Zijn belofte, zoals Hij die deed aan Abraham en zoals die vervuld is in de komst van Christus.

In Jezus Christus blijken al God beloften ‘ja en amen’ te zijn.

God is trouw, het is niet ‘nodig’, maar wel gelovig om God daaraan te herinneren. Velen hebben onder wisselende omstandigheden God aan Zijn trouw herinnerd, nooit was dat tevergeefs.

Gods belofte is ook vandaag een machtige zekerheid voor ons en onze kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere ertoe roepen zal.